

Dieva mīlestība

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs
Otrais padomnieks Augstākajā Prezidijā

Mīlestība ir mūsu ticības mērs, iedvesma paklausībai un augstākais līmenis mūsu mācekļībai.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca turpina augt, un tā kļūst labāk zināma visā pasaulē. Lai gan vienmēr būs tādi, kuriem ir negatīvi aizspriedumi pret Baznīcu un tās locekļiem, lielākā daļa cilvēku mūs uzskata par godīgiem, izpalīdzīgiem un čakliem cilvēkiem. Dažiem ir radies priekšstats par mums kā kārtīgiem misionāriem, mīlošām ģimenēm un draudzīgiem kaimiņiem, kuri nesmēķē vai nedzer. Mūs varētu pazīt arī kā cilvēkus, kas katru svētdienu uz trīs stundām apmeklē baznīcu vietā, kur ikviens ir brālis vai māsa; kur bērni dzied dziesmas par strautiem, kas runā, par kokiem, kuros aug popkorns, un par bērniem, kas vēlas kļūt par saulesstariņiem.

Brāļi un māsas, vai starp visu to, ar ko mēs vēlamies būt atpazīstami, nav īpašības, kas ir pārākas par citām un kurām vajadzētu raksturot mūs kā Viņa Baznīcas locekļus, Jēzus Kristus mācekļus? Kopš mūsu pēdējās Vispārējās konferences, kas notika pirms sešiem mēnešiem, es esmu apdomājis šo un citus līdzīgus jautājumus. Šodien es vēlētos dalīties ar jums dažās domās un iespaidos, kas radušies šo pārdomu rezultātā. Pirmais jautājums ir:

Kā mēs kļūstam par patiesiem Jēzus Kristus mācekļiem?

Pats Glābējs sniedza atbildi ar šo pilnīgo paziņojumu: „Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles.”¹ Šī ir patiesā būtība tam, ko nozīmē būt par mācekli, — tie, kas pieņem Kristus Jēzu, dzīvo Viņā.²

Taču dažiem tas var radīt problēmas, jo ir tik daudz lietu, ko mums vajadzētu un ko nevajadzētu darīt — ka pat vienīgi cenšanās to visu paturēt prātā var būt pārbaudījums. Dažreiz labi domāti dievišķo principu izskaidrojumi, kas bieži ir bez iedvesmas, to visu sarežģī vēl vairāk, atšķaidot dievišķās patiesības skaidrību ar cilvēku mākslīgi radītiem papildinājumiem. Kāda cilvēka labā ideja — kaut kas, kas var darboties viņa paša gadījumā — iesakņojas un kļūst par pārliecību. Un tā pamazām mūžīgie principi var tikt pazaudēti „labu ideju” labirintos.

Tas bija viens no Glābēja pārmetumiem Viņa laika reliģijas „ekspertiem”, kurus Viņš norāja par to, ka, ievērojot simtiem maznozīmīgu likuma detaļu, viņi atstāj novārtā svarīgākās lietas.³

Kā lai mēs paturam redzeslokā šīs svarīgākās lietas? Vai ir kāds pastāvīgs kompass, kas var mums palīdzēt sakārtot prioritātes savā dzīvē, domās un darbos?

Un atkal Glābējs atklāja ceļu. Kad Viņam lūdza atklāt svarīgāko bausli, Viņš nevilcinājās: „Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta,” Viņš teica, „Šis ir augstākais un pirmais bauslis.”⁴ Kopā ar otro svarīgāko bausli — mīlēt mūsu tuvākos kā sevi pašus⁵ — mums ir kompass, kas sniedz norādījumus ne tikai mūsu dzīvei, bet arī Tā Kunga Baznīcai abās priekškaras pusēs.

Tā kā mīlestība ir augstākais bauslis, tai vajadzētu būt *centrā* visam, ko mēs darām savā ģimenē, savos Baznīcas aicinājumos un savā darbā. Mīlestība ir dziedējošs balzams, kas dziedē plaiss personīgajās un ģimenes attiecībās. Tā ir saite, kas vieno ģimenes, sabiedrību un tautas. Mīlestība ir spēks, kas veido draudzību, iecietību, laipnību un cieņu. Tas ir avots, kas pārvar domstarpības un ienaidu. Mīlestība ir uguns, kas sasilda mūsu dzīvi ar nesalīdzināmu prieku un dievišķu cerību. Mums vajadzētu rīkoties un runāt mīlestības vadītiem.

Kad mēs patiesi saprotam, ko nozīmē mīlēt tā, kā mūs mīl Jēzus Kristus, pazūd apjukums un mūsu prioritātes saskan ar Dieva gribu. Mūsu dzīve kā Kristus mācekļiem kļūst daudz priecīgāka. Mūsu dzīvei rodas jauna nozīme. Attiecības ar mūsu Debesu Tēvu kļūst daudz dziļākas. Paklausība kļūst par prieku, nevis nastu.

Kāpēc mums vajadzētu mīlēt Dievu?

Dievs, Mūžīgais Tēvs, mums šo pirmo augstāko bausli deva nevis tāpēc, ka Viņam nepieciešams, lai mēs Viņu mīlētu. Viņa spēks un godība nemazinās, ja mēs neievērojam, noliedzam vai pat apgānām Viņa vārdu. Viņa ietekme un vara plešas cauri laikam un telpai neatkarīgi no mūsu piekrišanas, atbalsta vai apbrīnas.

Nē, Dievam nav nepieciešams, lai mēs Viņu mīlētu. Bet, ak, kā mums ir nepieciešams mīlēt Dievu!

Jo tas, ko mēs mīlam, nosaka to, pēc kā mēs tiecamies.

Tas, pēc kā mēs tiecamies, nosaka to, ko mēs domājam un darām.

Tas, ko mēs domājam un darām, nosaka to, kas mēs esam — un par ko mēs kļūsim.

Mēs esam radīti pēc mūsu Debesu vecāku tēla; mēs esam Dieva gara bērni. Tādējādi mums ir bezgalīgas mīlestības spējas — tā ir daļa no mūsu garīgā mantojuma. Tas, ko un kā mēs mīlam, raksturo mūs ne tikai kā indivīdus, bet arī kā Baznīcu. Mīlestība ir Kristus mācekli raksturojoša īpašība.

Kopš pirmsākumiem mīlestība ir bijusi avots gan lielākajai svētlaipei, gan smagākajām nastām. Jūs varat redzēt, ka iemesls bēdām kopš Ādama dienām līdz mūsdienām ir mīlestība pret nepareizām lietām. Un prieka cēloni jūs atradīsiet mīlestībā pret labo.

Un ievērojamākā no visām labajām lietām ir Dievs.

Mūsu Tēvs Debesīs ir devis mums, Viņa bērniem, daudz vairāk kā jebkurš mirstīgs prāts spēj aptvert. Viņa vadībā Diženais Jehova radīja šo brīnumaino pasauli, kurā mēs dzīvojam. Dievs Tēvs mūs uzrauga, piepilda mūsu sirdis ar elpu aizraujošu prieku, ar svētītu mieru padara gaišākas mūsu drūmākās stundas, pilina mūsu prātos vērtīgas

patiesības, ved mūs cauri ciešanām, priecājas, kad mēs priecājamies, un atbild mūsu taisnīgajiem lūgumiem.

Viņš Saviem bērniem piedāvā apsolījumu par godības pilnu un nebeidzamu esamību un nodrošina ceļu, lai mēs varētu progresēt zināšanās un godībā, līdz saņemsim prieka pilnību. Viņš mums ir apsolījis visu, kas ir Viņam.

Ja tas viss nav pietiekams iemesls mīlēt mūsu Debesu Tēvu, iespējams, mēs varam mācīties no apustuļa Jāņa vārdiem, kurš teica: „Mīlēsim, jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis.”⁶

Kāpēc Debesu Tēvs mūs mīl?

Domājiet par vistīrāko, visaptverošāko mīlestību, kādu varat iztēloties. Tagad, pareiziniet šo mīlestību ar bezgalību — tas ir mērs Dieva mīlestībai pret jums.⁷

Dievs neuzlūko ārējo cilvēku.⁸ Es ticu, ka Viņam ir vienalga, vai mēs dzīvojam pilī vai kotedžā, vai mēs esam izskatīgi vai neizskatīgi, vai mēs esam slaveni vai novārtā pamesti. Lai gan mēs esam nepilnīgi, Dievs mūs mīl pilnīgi. Lai gan mēs neesam nevainojami, Viņš mūs mīl nevainojami. Lai gan mēs varam justies apmaldījušies un zaudējuši virzienu, mūs pilnīgi apņem Dieva mīlestība.

Viņš mūs mīl, jo Viņš ir piepildīts ar neizmērojamu svētumu, šķīstumu un neaprakstāmu mīlestību. Mēs esam svarīgi Dievam nevis sava dzīves apraksta dēļ, bet gan tādēļ, ka esam Viņa bērni. Viņš mīl ikvienu no mums, pat tos, kuriem ir trūkumi, kuri ir noraidīti, neveikli, ciešanu pilni vai nepastāvīgi. Dieva mīlestība ir tik liela, ka Viņš mīl pat lepnos, savtīgos, augstprātīgos un ļaunos.

Tas nozīmē, ka neatkarīgi no mūsu šā brīža stāvokļa, mums visiem ir cerība. Neņemot vērā mūsu bēdas, neņemot vērā mūsu ciešanas, neņemot vērā mūsu kļūdas, mūsu bezgalīgi līdzjūtīgais Debesu Tēvs vēlas, lai mēs tuvotos Viņam, lai Viņš varētu tuvoties mums.⁹

Kā mēs varam palielināt savu mīlestību pret Dievu?

Tā kā „Dievs ir mīlestība”¹⁰, jo tuvāk mēs Viņam tuvojamies, jo dziļāk mēs piedzīvojam mīlestību.¹¹ Bet, tā kā priekšskars atdala šo mirstību no mūsu Debesu mājām, mums ir Garā jātiecas pēc tā, kas ir nemanāms mirstīgām acīm.

Dažreiz Debesis var šķist tālas, bet Svētie Raksti sniedz cerību: „Kad jūs Mani meklēsīt, jūs Mani atradīsīt. Ja jūs no visas sirds Mani meklēsīt.”¹²

Tomēr Dieva meklēšana no visas sirds nozīmē daudz vairāk nekā vienkārši noskaidrīt lūgšanu vai izrunāt dažus vārdus, lai aicinātu Dievu mūsu dzīvē. „Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus.”¹³ Mēs varam radīt lielisku uzstāšanos, sakot, ka mēs pazīstam Dievu. Mēs varam publiski paziņot, ka mēs Viņu mīlam. Tomēr, ja mēs Viņam nepaklausām, tas viss ir velti, jo „kas saka: es esmu Viņu atzinis, bet netur Viņa baušļus, ir melis, un viņā nav patiesības.”¹⁴

Mēs palielinām savu mīlestību pret Debesu Tēvu un parādām šo mīlestību, vienādojot savas domas un rīcības ar Dieva darbiem. Viņa tīrā mīlestība vienmēr mūs vada un

iedrošina kļūt tīrākiem un svētākiem. Tā mūs iedvesmo staigāt taisnīgumā — ne baiļu vai pienākuma dēļ, bet gan dedzīgas vēlmes kļūt aizvien līdzīgākiem Viņam dēļ, jo mēs mīlam Viņu. To darot, mēs varam „piedzimt no jauna ... [un] tapt attīrīti ar asinīm, patiesi [ar] Vienpiedzimušā asinīm; lai [mēs] varētu tikt iesvētīti pret visiem grēkiem un baudīt mūžīgās dzīves vārdus šajā pasaulē, un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, patiesi nemirstīgo godību.”¹⁵

Mani dārgie brāļi un māsas, nezaudējiet drosmi, ja jūs reizēm pakļūpat. Nejutieties nomākti vai bezcerīgi, ja jūtat, ka neesat cienīgi vienmēr būt par patiesiem Kristus mācekļiem. Pirmais solis, lai staigātu taisnīgumā, ir vienkārši mēģināt. Mums ir *jāmēģina* ticēt. Jāmēģina mācīties no Dieva — lasīt Svētos Rakstus; studēt Viņa pēdējo dienu praviešu vārdus; izvēlēties uzklaut Tēvu un darīt to, ko Viņš lūdz no mums. Mēģiniet un turpiniet mēģināt, līdz tas, kas šķiet sarežģīts, kļūst iespējams un tas, kas šķiet iespējams, kļūst par ieradumu un patiesu daļu no jums.

Kā mēs varam dzirdēt Tēva balsi?

Ja jūs tieksities pie sava Debesu Tēva, ja lūgsit Viņu Kristus Vārdā, Viņš jums atbildēs. Viņš runā ar mums ikvienā vietā.

Lasot Dieva vārdu, kas pierakstīts Svētajos Rakstos, klausieties Viņa balsī. Šīs Vispārējās konferences laikā un vēlāk, kad jūs studēsiet šeit runātos vārdus, klausieties Viņa balsī.

Apmeklējot templi un Baznīcas sanāksmes, klausieties Viņa balsī.

Klausieties Tēva balsī caur dabas veltēm un skaistumu, Gara maigajos čukstos.

Savā ikdienas saskarsmē ar citiem, Baznīcas dziesmas vārdos, bērna smieklos, klausieties Viņa balsī.

Ja jūs klausīsities Tēva balsī, Viņš jūs vadīs pa ceļu, kas jums ļaus piedzīvot tīro Kristus mīlestību.

Kad mēs tuvojamies Debesu Tēvam, mēs kļūstam svētāki. Un, kad mēs kļūstam svētāki, mēs pārvaram neticību un mūsu dvēseles tiek piepildītas ar Viņa svētīto gaismu. Kad mēs dzīvojam atbilstoši šai dievišķajai gaismai, tā vada mūs ārā no tumsas pretī lielākai gaismai. Šī lielākā gaisma ved pie neaprauktā Svētā Gara kalpošanas, un priekšskars starp Debesīm un Zemi var kļūt plāns.

Kāpēc mīlestība ir svarīgākais bauslis?

Debesu Tēva mīlestība pret Viņa bērniem ir laimes ieceres centrālais vēstījums. Šī iecere darbojas, pateicoties Jēzus Kristus Izpirkšanai — lielākajai mīlestības izpausmei, ko pasaule jebkad pieredzējusi.¹⁶

Glābējs runāja pavisam skaidri, sakot, ka ikviens bauslis ir balstīts uz mīlestības principa.¹⁷ Ja mēs nenoliedzam augstākos likumus — ja mēs patiesi mācāmies mīlēt mūsu Debesu Tēvu un mūsu līdzcilvēkus ar visu sirdi, dvēseli un spēku — viss pārējais pats nostāsies savās vietās.

Dieva dievišķā mīlestība parastas rīcības pārvērš neparastā kalpošanā. Dievišķā mīlestība ir motīvs, kas pārveido vienkāršus vārdus Svētajos Rakstos. Dievišķā mīlestība ir faktors, kas pārvērš negribīgu paļāvību Dieva baušļiem svētītā uzticībā un ziedošanā.

Mīlestība ir ceļa gaisma, kas izgaismo mācekļa taku un piepilda mūsu ikdienas ceļu ar enerģiju, nozīmi un brīnumu.

Mīlestība ir mūsu ticības mērs, iedvesma paklausībai un augstākais līmenis mūsu mācekļībai.

Mīlestība ir mācekļa ceļš.

Es liecinu, ka Dievs ir Viņa Debesīs. Viņš dzīvo. Viņš jūs pazīst un mīl. Viņš par jums rūpējas. Viņš dzird jūsu lūgšanas un zina jūsu sirds vēlmes. Viņu piepilda nebeidzama mīlestība pret jums.

Mani dārgie brāļi un māsas, ļaujiet man noslēgt savu runu ar to pašu jautājumu, ar kādu es to uzsāku: Kādai īpašībai vajadzētu raksturot mūs kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļus?

Būsim pazīstami kā cilvēki, kas mīl Dievu ar visu savu sirdi, dvēseli un prātu, un kas mīl savus tuvākos kā sevi pašu. Kad mēs sapratīsim un pielietosim šos divus augstākos baušļus savās ģimenēs, savās bīskapijās un draudzēs, savās valstīs un savā ikdienas dzīvē, mēs sāksim saprast, ko nozīmē būt patiesiem Jēzus Kristus mācekļiem. Par to es liecinu svētajā Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Jāņa 14:15.
2. Skat. Kolosiešiem 2:6.
3. Skat. Mateja 23:23.
4. Mateja 22:37, 38.
5. Mateja 22:39
6. 1. Jāņa vēst. 4:19.
7. Skat. Jesajas 54:10; Jeremijas 31:3.
8. Skat. 1. Samuēla 16:7.
9. Skat. M&D 88:63.
10. 1. Jāņa 4:8.
11. Skat. Romiešiem 5:5; 1. Jāņa vēst. 4:7, 16.
12. Jeremijas 29:13.
13. 1. Jāņa vēst. 5:3; skat. arī 2. Jāņa vēst. 1:6.
14. 1. Jāņa vēst. 2:4; skat. arī Jesajas 29:13.
15. Mozus gr. 6:59.
16. Skat. Jāņa 15:13.
17. Skat. Mateja 22:40.